

... my však ohlasujeme ukrižovaného Krista... (1 Kor 1, 23)

Často máme pred svojím zrakom znamenie kríža. Sprevádza nás po celý život, značíme ním seba či svojich blízkych. Môžeme si naň zvyknúť tak, že sa pre nás stane len akýmsi znamením, len formalitou. To by však bolo zlé. Kristov kríž je aktuálny aj dnes. Hoci Ježiš zomrel len raz, zomrel za všetkých ľudí všetkých čias. Nám zostáva povinnosť prihlásiť sa k trpiacemu Kristovi a odprosovať ho za svoje hriechy i hriechy celého sveta. Kríž nám nesmie zovšednieť. Toto si uvedomujeme dnes, keď sa stalo zvykom nosiť ho ako ozdobu. Chceme, aby kríže pri cestách, kríže v našich bytoch, cintorínoch a stenách sa aj naďalej každému z nás prihovárali nádejou na večnú spásu. Kríž je povzbudením v našich utrpeniach, ťažkostiach a chorobách. Znamenie kríža, ktoré často robíme, chceme i naďalej konať s bázňou a úctou k ukrižovanému Ježišovi. (Milan Kuzmiak)

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)